

der man i Jærnbanevæsenet og i Trafikministeriet og grunder paa, hvad man nu skal gøre over for dette Forbud. Der har været Tid nok til at indhente al mulig god juridisk Bistand og overveje Sagen; det vilde have været ganske naturligt, om den højtærede Trafikminister havde konsulteret sin Kollega Justitsministeren. Hvorvidt han gjorde det, ved jeg ikke, men Faktum er, at efter at der er gaaet 50 Dage, træder Trafikministeren op paa Stuepladsen. Det forekommer mig, at han kunde have ladet Generaldirektøren klare denne Sag selv, i alt Fald have ladet ham formelt træde op, men nu skal han selv træde op, formodentlig for at imponere Begravelsesvæsenet. Men Begravelsesvæsenet er vant til alvorlige Scener og kan se Døden i Øjnene; selv Selvmordere modtager det, og fordi en Minister vil optræde som Selvmorder, bliver det ikke forstræffet. Jeg skal altsaa nu referere Ministerens Skrivelse, men tillige vise, at den ikke gjorde noget Indtryk paa Begravelsesvæsenet. — Ministeren skriver altsaa den 28de August, idet der refereres til Forbuddet, til Begravelsesvæsenet, at man under Dags Dato har tilkendegivet Overingeniøren for Statsbaneanlægene, at Ministeriet under Hensyn til Bestemmelsen i Grundlovens § 72 — jeg beder det bemærket — „ikke kan erkende, at Kjøbenhavns Begravelsesvæsen har været berettiget til gennem Fogedforbud at standse Gennemførelsen af en af Regeringen paabudt Foranstaltning, og at man maa holde for, at det nedlagte Forbud maa betragtes som en Nullitet, idet det ligger uden for Fogdens Kompetence at nedlægge et saadant Forbud. Ministeriet har derfor bemyndiget Overingeniøren til, uanset det nedlagte Forbud, at træffe de til Gennemførelsen af de her omhandlede Jærnbaneanlæg fornødne Dispositioner over det eksproprierede Areal af Kirkegaarden.“

Begravelsesvæsenets Svar herpaa var en ny Henvendelse til Kongens Foged af 31te August. Det meddeler, at Ministeriet har skrevet saadan og saadan, og saa siges der: „Da det herefter maa befrægtes, at Overingeniøren i den nærmeste Fremtid vil paabegjinde Foranstaltninger, der staa i Strid med Forbuddet, skal jeg“ — det er Højesteretsjagfører Liebe — „idet jeg vedlægger Attiest fra Hof- og Stadsrettens Justitskontor om at Forbuddet er lovlig forfulgt ved Retten, tillade mig paa Begravelsesvæsenets Vegne i Medfør af § 9, jfr. § 8, i Trd. 6te April 1842, at anmode Deres Velbaarenhed om ved ethvert til Deres Raadighed staaende lovligt Middel at bestærme

Begravelsesvæsenet mod retsstridig Tilfidsjættelse af det nedlagte Forbud.“

Det næste Skridt i Sagen er, at Generaldirektør Tegner under 3dje September skriver til Begravelsesvæsenet, at „Arbejderne vilde blive paabegyndte Dags Middag Kl. 12.“ De Arbejder, der saa bleve paabegyndte, bestode, saa vidt jeg ved, i at opføre et Lægtehegn med Krone paa hver Væl og med et paamalet S. A., som nok skal betyde Statsarbejde. Man gik altsaa ind paa fremmed Ejendom, tog Arealet i Besiddelse, disponerede over det og satte et Lægtehegn op. Det bevirkede, at Begravelsesvæsenet henvendte sig med en Klage til Kriminal- og Politiretten, hvori der begæredes, at Generaldirektør Tegner maatte blive indfaldt for at lide passende Bøde for sin retsstridige Adfærd, idet man underrettede Kongens Foged samme Dag, den 3dje September, om den Meddelelse, man havde faaet fra Generaldirektøren.

Hermed henstod Sagen saa et Par Dage, nemlig til den 6te September. Denne Dag var der meget travlt i denne Sag. Først skrev nu Kongens Foged til Birkedommeren i søndre Birk eller, om man vil, til Politimesteren i Kjøbenhavns Amts søndre Birk, og fremsendte en Skrivelse fra Højesteretsjagfører Liebe, hvori det hedder: „Jeg skal herved i Henhold til Forordningen af 6te April 1842 § 9, jfr. § 8, tillade mig at anmode Deres Velbaarenhed om at ville foretage det efter Omstændighederne fornødne for at bestærme Forbudshaveren mod den af Bestyrelsen for Statsbanerne, som det fremgaar af sammes vedlagte Skrivelse af 3dje dennes, bebudede og, efter hvad der er bragt i Erfaring, allerede iværksatte Overtrædelse af det i den vedlagte Attiestskrivelse ommeldte, den 8de Juli dette Aar nedlagte Forbud.“ Det er altsaa Kongens Foged, der henvender sig til Politimesteren i søndre Birk, hvor jo Kirkegaarden er beliggende, om Bistand i Henhold til § 9 i Forordningen af 6te April 1842, hvori der staar — jeg skal komme nærmere tilbage dertil — at i Tilfælde af, at et Fogedforbud ikke bliver respekteret, saa skal Politimesteren ifølge Fogdens Begæring sørge for, at det fornødne bliver iagttaget. — Den samme Dag skriver Politimesteren i søndre Birk tilbage til Kongens Foged og udbeder sig Oplysning om, hvad der af Statsbanernes Bestyrelse maatte være foretaget i Strid med Forbuddet, og hvilke Skridt der i den Anledning ønskes foretaget af ham som Politimester. Derom underrettes Begravelsesvæsenet af Kongens Foged, og det meddeler da til denne, at der er opført dette Lægtehegn, som jeg allerede har omtalt.